

ражда една амбиция да вървя, да се кача на по-високо. Вървя отъ С нататъкъ, на 500—600 метра височина и се спра на това мѣсто, назадъ не мога да се върна, нагорѣ не искамъ. Ако се спра, ще падна. Защо? — Всѣко спиране е падане. Често, въ това движение нагорѣ ставатъ бури. Щомъ се спремъ, дойде тази буря, задигне ни, и ние се намираме на 500 — 600 метра долу. Какъ мислите тогава, какво ще бѣде положението ви? Писанието казва: „Онѣзи, които стоятъ, да гледатъ да не паднатъ.“ Да гледаме да не губимъ препечеленото. Нѣкой казва: азъ не съмъ толкова лошъ човѣкъ. Не, ти си на кривата посока. Казвашъ: азъ не съмъ толкова лошъ човѣкъ. Да, но не си и толкова добъръ. Не си толкозъ лошъ—отрицателно. Не си толкозъ добъръ—положително.

Сега, вие сте отъ тия ученици, които очакватъ, както се казва въ Писанието, едно голѣмо наслѣдство. Казвате: ние нѣмаме работа. Като дойде наслѣдството, тогава ще си купимъ книги да учимъ. Чакате да умре баща ви, понеже баща ви е скъперникъ. Ами защо да си губишъ врѣмето, защо да чакашъ да умрѣ баща ти, та тогава да се учишъ? Иди и работи още сега. Тази е съврѣмненната философия въ свѣта. Казватъ: нека се поправи свѣта,